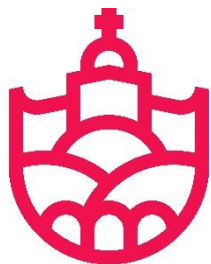

FRÝDEK ≈ MÍSTEK

Frenštát pod
Radhoštěm

Obec Čeladná

www.komo.cz

Lašský dostavník

Ročník.....15
Rok.....2025

3
Podzim

Obec Baška

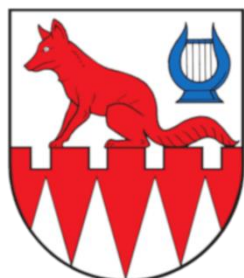
Obec Dobrá

SENÁT

PARLAMENTU
ČESKÉ REPUBLIKY

Děkujeme za příspěvek a podporu paní senátorce
RNDr. Heleně Pešatové.

Obec Hukvaldy

**OBEC
OSTRAVICE**

Obec Krmelín

www.beskydskalikerka.cz

Obec Metylovice

Město Paskov

Otevírací doba:

Pondělí – pátek	15.30 – 22.00
Sobota	14.00 – 23.00
Neděle	14.00 – 22.00

Obec Raškovice

Obec Stará Ves nad Ondřejnicí

KAPITOLA
KNIHKUPECTVÍ

Obsah

Obrázek na obálce (Hukvaldy)
nakreslil Boris Zvada.

Úvodník (Z. V. Krulikovský)	3
Co se stalo, přihodilo (kolektiv autorů)	4
Narozeninovy glejt pro lašského krále (Čendaspolek)	19
Fotodokumentace	20
Pozvánka - Petr Bezruč se vrací do Domaslavic	21
Osobnosti Velkého Lašska - Z. V. Krulikovský (A. Krulikovská)	22
Vážený a milý králi náš (prof. J. Hališka)	28
Hudbo hraj (B. Vidura)	29
Dur i mol (B. Vidura)	29
Pozvánka - Emilie Kozubíková - příběhy, které vidí srdcem	30
Vzpomínky od M. Magdónové (F. M. Gisting)	31
Naděje (F. M. Gisting)	31
Pozvánka - 8. setkání na rozhledně Panorama	32
Podzim (D. Zápalková)	33
Zimní čas (D. Zápalková)	33
Pozvánka na 16. horozolecký výplaz na vrchol K1	34
Starý d'ádo (Z. V. Krulikovský)	35
Pozvánka na 17. lašsko-valašský výplaz na Radhošť	36
Kalendario podzim 2025	37

Úvodník

Vážení čtenáři,

meteorologický podzim již nastal, léto dle astronomů už se také chystá ke konci. Začalo opravdu horkým letním počasím. Slunečné dny občas střídaly deště, koncem července se i ochladilo. Na začátku srpna slunce opět pořádně hrálo, zejména v druhé dekádě. Pak se již zdálo, že letní čas končí, ale zase přišlo pěkné počasí. Nyní zrovna pár dnů zapršelo, však příroda již to opravdu potřebovala, ale opět se hlásí teplé počasí. Akce pod otevřeným nebem se vydařily, také u výslapů nám počasí přálo. Jaký bude podzim – těžko říct. Ovocné stromy věští, že chladno přijde brzy, jiné předpovědi ukazují opak...

Podzimní vydání Lašského dostavníku je v tradiční podobě – události končícího léta, historie regionu, příspěvky v nářečí (básničky i troška humoru), rozhovory s významnými osobnostmi aj. Co nás na podzim čeká, to se dozvíte v kalendáriu.

Lašský dostavník vychází v plném rozsahu i nákladu. Všem dárcům opět moc děkujeme za přízeň a podporu.

Na koho se dostavník nedostane – může si ho stáhnout z našich stránek **www.lassko.eu**.

Na nich a také na **Facebooku či Instagramu Království lašské**, bývá upřesnění našich kulturních i turistických akcí.

Zdeněk Vilém Krulikovský

Lašský dostavník

vychází čtvrtletně - vydává kulturně vlastivědný spolek Království lašské. Každý autor odpovídá za obsah svého příspěvku. Redakční rada si vyhrazuje právo na výběr a krácení zaslaných prací. Posílejte je e-mailem v elektronické podobě, formát MS Word, písmo Times New Roman, velikost písma - 11 bodů, odstavec - tři úhozy zleva, bez mezer mezi odstavci: lasskykral@centrum.cz

Příspěvky do zimního čísla posílejte nejpozději do konce listopadu 2025!

Redakce: Zdeněk Vilém Krulikovský, Mgr. Radana Šatánková, Dajana Zápalková, Boris Zvada.

Technická spolupráce: Bc. Michaela Mikeira Krulikovská

18. června (středa): 120 let od narození Ondry Lysohorského.

Pořad „PROMETHEUS Z LYSEJ HORY“ z básní lašského poety a lidových písní lašského regionu k výročí narození byl v půli června věnován osobnosti evropského významu. Připomínali jsme 120 let od narození význačného lašského barda, PhDr. Ervína Goje – známého právě pod pseudonymem Ondra Lysohorský. Velice nás těšilo, že život a dílo našeho frýdeckého rodáka jsme mohli představit v krásných prostorách Rytířského sálu frýdeckého zámku. Na události se podíleli členové Lašské umělecké společnosti Gigula Miloslav Čížek, Hana Jamrozová, Adéla Krulíková, Zdeněk Vilém Krulíkovský, Vít Pavlíček, Radana Šatánková, Milan Zbořil a Jana Zbořilová. Spolek Krasomil a pracovníci Muzea Beskyd.

Radana Šatánková

18.6. Gigula na zámku, foto K. Vachalová

28. září (neděle):	Pout' v Bašce.
28. září (neděle):	Horolezecký výplaz na K1 v Krmelíně (viz plakát str. 34).
5. října (neděle):	8. setkání u rozhledny Panorama v Chlebovích.
12. října (neděle):	10. vlastivědný výšlap – Šorštýn (bude upřesněno).
18. října (sobota):	Krmáš – Hostinec U Čendy, Krmášové menu – od 17:00.
19. října (neděle):	Slavnost Kaple Narození Panny Marie v Hodoňovicích – 150 let od založení, mše sv. v 10:30.
28. října (úterý):	Lašsko-valašský výplaz na Radhošť (viz str. 36).
1. listopadu (sobota):	Jarmark řemesel v Krmelíně – zahájení v 9 hodin na Benátkách – 20. ročník.
9. listopadu (neděle):	Tradiční pečení, Hostinec U Čendy, v 15:00.
23. listopadu (neděle):	11. vlastivědný výšlap – Krásná Trávné (bude upřesněno).
30. listopadu (neděle):	Ondřejská pout' na Hukvaldech. Zpívání v kapli.
7. prosince (neděle):	MikuLašský výplaz na Prašivou. Sraz u chaty KČT ve 12 hodin.
14. prosince (neděle):	12. vlastivědný výšlap – Vratimov Landek.
31. prosince (středa):	Silvestrovský výplaz na Lašský Říp (Čupek).

Království lašské z. s.

pořádá

v úterý 28. října 2025 17. lašsko-valašský výplaz na památný RADHOŠŤ

Sraz účastníků je v 9.45 před Libušínem na Pustevnách,
směr Radhošť pospolu vyrazíme v 10.00 hodin,
cestou se zastavíme u Radegasta, zazpíváme si
„Laši, Valaši jedna rodina“,
na vrchol pak dorazíme asi ve 12.00 hodin,
kde v kapli sv. Cyrila a Metoděje společně
zapějeme „Hej, Slovani“, „Moravo, Moravo“,
„Cyrilometodějský chorál“, „Svatý Václave“,
hymnu českou, slovenskou i lašskou.

Pak se vrátíme zpět na Pustevny, kde v restauraci LANOVKA
si zazpíváme s Odualajne bandem po lašsky aj po valašsky!
(od 14.30 hodin)

Srdečně zve král lašský Zdeň Viluš I. s družinou

23. června (pondělí): Slavnostní valná hromada U ČENDY.

Tradiční červnová Slavnostní valná hromada Království lašského se konala opět v Hodoňovicích v hostinci U Čendy. Setkání všech členů spolčenství (i těch čestných) bývá vždy v družné atmosféře plné lidové muziky a také gratulací jubilantům za uplynulé pololetí. 7. května se dožil osmdesátin čestný člen Ing. Miroslav Fajkus (hlavní gratulace proběhly již přímo v den narozenin při vernisáži jeho fotografií na frydeckém zámku).

22. května měl 75. narozeniny významný sportovec našeho regionu – fotbalová legenda Baníku Ostrava, zlatý olympionik a reprezentant Československa Libor Radimec, „viceminister sporta“ Království lašského (viz rozhovor v LD č. 2 Léto 2025). Mezi přítomnými gratulanty byla i „ministryňa sporta a tělovychovy“ paní Adolfína Tačová. Král lašský Zdeň Viluš I. pak povýšil Libora „Dekretem kralovským“ (a pasováním) do rytířského stavu „Lachuv honoris“.

23.6. Pasování Libora Radimce, foto J. Bužek

Výtvarná skupina Petra Bezruče v Ostravici
Výstava zájmové umělecké činnosti

Je tomu tak, před 55 lety v roce 1970 proběhla první výstava, tenkrát s názvem *Výstava lidového umění v Beskydech* v sále osvětové besedy v Ostravici. Výstavu tenkrát otevřel 18.7.1970 **Karel Šrom**, kdy ocenil jak vznik průkopnického spolku věnujícímu se lidovému umění, tak umělce, kteří iniciovali vznik tohoto spolku. Už tenkrát viděl to, co je platné i dnes. Viděl a popisoval krásu Beskyd, díky níž do Beskyd přijíždí velké množství návštěvníků a viděl tuto výstavu jako ztělesnění alespoň části všeho toho krásného z Beskyd, což je možné vidět na této výstavě. Zde můžeme citovat Karla Šroma: „*Vždyť právě v tyto dny vidíme, kolik zájmu a pozornosti je soustředěno ke krásám našich hor, horským bystřinám a malebným stráním*“.

Vystavovalo šest vystavovatelů: F. Gistinger, O. Jaroš, **J. Satina**, D. Tichá, K. Tobola, Č. Zámečník. Vybíráme zde malíře, řezbáře a muzikanta Jana Satinu, neboť je zakládajícím členem výtvarné skupiny, je stále aktivním členem vystavujícím v každém ročníku a vystavujícím i v roce 2025, což je unikátní a cenné a přejeme takto Janu Satinovi mnoho energie do další tvorby.

Podnětem pro založení výstavy tenkrát bylo stoleté výročí narození Petra Bezruče 15. září 1967 a s tím spojené oslavy, kdy se prostí neškolení lidé shromáždili okolo K. Toboly a J. Gistingera a rozhodli se připravit výstavu svých děl, unikátní v Ostravici a v kraji pod Beskydami. Postupem let počet vystavovatelů narostl a dosáhl po roce 2000 více než 50 tvůrců. V současnosti je počet vystavovatelů stabilní mezi 30 až 40. S lety se mění skladba vystavovatelů, dominovala a stále dominuje malba a dřevořezba.

K činnosti skupiny svou dlouholetou tvorbou významně přispěli kromě Jana Satiny i Františka Pituchová (rozená Satinová), Alena Světlíková, Ladislav Ničman Lach, Stanislav Gorný, Vladimír Machek, Josef Kozel, Miloslav Fajkus, Jarmila Janečková, Tomáš Večeřa, Anna Plchová, Jan Bliznák a další - nelze zde vyjmenovat všechny. Mnozí už nejsou s námi, čerstvě jsme se rozloučili s panem Josefem Kozlem ze Skalice, který vystavoval pravidelně od roku 1999, jeho oblíbené samorosty již v letošním roce neuvidíme.

K historii výstav podotýkáme, že výstava se od roku 1970 koná po padesáté, třebaže je to již 55 let od první výstavy. Je to dáno tím, že v covidových letech se výstava nekonala a taktéž se nekonala v přechodném období, kdy se z tradičního hotelu Freud přesouvala do Základní školy v Ostravici, kde ji taktéž uvidíme v letošním roce.

Stary d'ado

Na hurach žil stary d'ado, nanyna, nanyna,
vesely byl každe rano, nanyna, nanyna,
deset' křyzkuv mjel na hřbetě, nany, nanyna,
eště rad byl na tym světě, nany, nanyna!

Gdě se vzala, tu še vžala, nanyna, nanyna,
smrt' na okno zaklupala, nanyna, nanyna:
„Kmotra mila, počkaj chvilku, nany, nanyna,
něž še dame piťa sklunku, nany, nanyna!“

Flašu vžali, nalivali, nanyna, nanyna,
šumjelo im piti v pali, nanyna, nanyna,
za hurami slunko stava, nany, nanyna,
d'ado v piťu nepřestava, nany, nynyna!

Smrt'ce te se hlava mota, nanyna, nanyna,
je včil jako bez života, nanyna, nanyna,
žadne cesty ji něstača, nany, nanyna,
přes bodlaky nohy vlača, nany, nanyna!

Od tych dob v tym šumnym kraju, nanyna, nanyna,
smrt'ku skorem něpoznaju, nanyna, nanyna,
luďam še tam fajně daři, nanynynyna,
sto rokuv tam něni staři, nany, nanyna!

*(Písnička pochází z Kavkazu,
do laštiny ji přebásnil lašský král Z. V. Krulíkovský)*

Josef Dobrovský r. 1788 píše o kavkazském původu starých Lachů,
Josef Wolf v „Abecedě národů“ roku 1984 uvádí, že jde o nejstarší
předindoevropské ibero-kavkazské etnikum...

pořádají v neděli 28. září 2025

16. horolezecký výplaz na vrchol K1 bez kyslíkových přístrojů

Sraz horolezců v základním táboře ve 13.59 hodin
v restauraci NA BENÁTKÁCH!

Program výplazu:

- 14.20 - slavnostní zahájení lašským králem a starostkou obce
- 14.30 - ostrý start horolezeckého výplazu po trase:
ul. Brušperská, ul. Paskovská, ul. Záhumenní, ul. Vodárenská
- 15.00 - dobytí 2. tábora, aklimatizace před nástupem k boji o vrchol
- 15.30 - dobytí K 1, pocta vítězům! Zapějeme ódy na sv. Václava aj.
- 16.00 - návrat do Lašske základně v restauraci Na Benátkách
- 16.30 - vyhodnocení výplazu, zpětná aklimatizace

Výplaz se koná za každého počasí,
horolezeckou výstroj a dobrou náladu s sebou!!!

Záštitu nad akcí převzal opět lašský král Zdeň Viluš I.
Účast přislíbil i viceminister sportu a tělovýchovy
Království lašského zlatý olympionik Luboš Pokuda

spolu se sponzory:

Obec Krmelín, Beskydská likérka,
Pekařství Boček, Restaurace Na Benátkách

Členové Výtvarné skupiny Petra Bezruče v Ostravici se uchovávají a rozvíjejí tradiční výtvarnou zájmovou uměleckou činnost v našem kraji a podporují ušlechtilé zájmy a záliby lidí k aktivnímu využití volného času, lásku k přírodě, kraji, zvykům a lásku k práci a zpracování ušlechtilých materiálů. Skupina je otevřena i novým netradičním oborům.

Slavnostní zahájení, které se uskutečnilo v sobotu 5. července 2025 v 10:00 hodin v sále tělocvičny **Základní školy v Ostravici**. Kulturní program zahájení obohatila svou lidovou hudbou cimbálová muzika **Kotci**, zazpívaly členky folklórního souboru **Ondráš z Janovic**, vystoupil lašský král **Zdeněk Vilém Krulikovský** a jeho dcera **Adéla**, výstavu otevřela starostka Ostravice **Mgr. Pavlína Stankayová**.

Mgr. Jaromír Červenka

5. 7. zahájení výstavy - Adéla, král, J. Satina, foto J. Bužek

Zahájení výstavy - soubor Ondráš z Janovic, foto J. Bužek

5. července (sobota): 7. Cyrilometodějská pouť na Lašském Řípu.

Byli jsme u toho... když se 5. července 2025 na Metylovickém Čupku už po šesté slavil Den slovanských věrozvěstů Cyrila a Metoděje. Za přítomnosti lašského krále Zdení Viluše I. a jeho družiny vzpomněli tyto dva hlavní patrony Moravy metylovický starosta Ing. Lukáš Halata, poté i tamní farář P. Mgr. Václav Gandera u dřevěného reliéfu Cyrila a Metoděje řezbáře Borise Zvady. Pak už se éterem nesl zpěv a hudba lašského souboru Gigula. Ta zaujala přítomné pásmem lidových písní napříč celou republikou, které byly věnované 80. výročí osvobození naší vlasti od německé okupace. Výkony všech vystupujících přítomní hosté ocenili potleskem, protože vystoupit v takto žhavém letním dni jistě nebylo vůbec jednoduché. O občerstvení se postaral Vláďa Tomis a „Budka na Čupku“, což bylo nanejvýš nutné, proto za všechny zúčastněné děkujeme, že jsme mohli „svlažit hrdlo“ a dát něco malého k jídlu!

Dajana Zapálková

V úvodní písni „Vyvalte sudy“ anglicky zpívala s Adélou Krulikovskou dcera Tondy Krpce Margareta Winsted z Atlanty (USA), česky pak „Škoda lásky“ už zpívali všichni. Kromě českých, moravských, slezských, slovenských písniček zaznělo také i několik romských.

5. 7. Škoda lásky zpívají všichni, foto J. Bužek

Podzim

si maluje stíny pod očima
barvami šedé oblohy
vítr tancuje jako malá cikánka
mezi stromy
v šatech z dubového listí
a mává létu
už vzdálenému
utíká dál cestami
nových dní
V podání černých havranů
v oknech opuštěných chat
rezonuje Novosvětská
Cosi chybí ...
Snad ledová mozaika
na zamrzlé kaluži ...

Zimní čas

Nebe těžkne
smogem
voda mění se v led
třpytivé krystaly
blyští se v šupinách
ztuhlých ryb
Deprese nezadržitelně
klíčí
Jarní čas ještě spí
v prutech žlutice
schovaný ...

Dajana Zapálková

8. setkání na rozhledně

**V neděli 5. října 2025 v 15 hodin
se sejdeme u rozhledny Panorama v Chlebovicích,**

**zazpíváme s lašským králem
a jeho Odualajne bandem,
pofuláme, co kde nového...**

srdečně zve správce rozhledny

MVDr. Daniel Piskoř

Občerstvení zajištěno!

13. července (neděle): 7. vlastivědný výšlap – ŠTRAMBERK.

Sraz výšlapu byl v Mořkově u železniční stanice, my přijeli vlakem, někteří auty. Počasí nám přálo, sluníčko věstilo pěkný den. Prošli jsme obcí k zelené značce, cestou jsme se u chaty občerstvili (sedlo Jedle), lesem dál až k rozcestí Libotín. Někteří jsme tam trochu bloudili, značení se nějak chvíli ztratilo. Po červené značce jsme pokračovali dále k Libotínu. Cesta byla rozbláčená – koleje lesní techniky daly jí i nám „zabrat“. U koupaliště jsme se znovu občerstvili, bylo již pořádné vedro. Před Štramberkem jsme se rozdělili, někteří chtěli ku hradu, jiní spíš hledali chládek... Zpět jsme cestovali vlakem, který však ve Veřovicích nenavazoval, tak jsme se posadili do stínů stromů ke stánku s občerstvením...

13. 7. Vzhůru na Štramberk! Foto V. Šatánková

19. července (sobota): Gigula na severu Čech.

S nebývalým zájmem Tepličanů i lázeňských hostů se v Teplicích setkala vystoupení Lašské umělecké společnosti Gigula s názvem Zpívejte lidičky v sobotu 19. 7. odpoledne v mušli u Kamenných lázní.

Zazněly zde nejslavnější písničky autorů K. Hašlera, J. Jankovce, J. Beneše a R. Kubína. Celý děj byl situován vzpomínkami na jednotlivé autory a jejich skladby. Lidé slyšeli v Šanově nejen staré písničky, ale i duety a sóla z lidových operet v podání členů souboru pod vedením principála - tenoristy - Zdeňka Krulikovského, jehož vystoupení bylo jakýmsi návratem „pachatele“ na místo činu. Krulikovský zde byl členem profesionální scény operety Teplice v sedmdesátých a osmdesátých letech. Vystoupení mělo úspěch a bylo příjemným zpestřením sobotního odpoledne na tradičním kulturním místě v Teplicích.

Teplický deník - Vlastimil Mařík

Teplice – Zpívejte, lidičky, Foto Zdeněk Traxler

Teplice – Zpívejte, lidičky – Zdeněk a Hanka, foto Zdeněk Traxler

Vzpomínky od Maryčky Magdónové

V rodných vzdálených horách
vzpomínkami čilý jsem
i s nimi zdobím každý den
co i lesům přidává s mou písni
skromným ptákům růst
I ten zpěv po odletu z hnízd
má sílu zvuchou jinou
se smělostí dřevorubců zcela jinou
se zvukem motorové pily ta práce
ach též horami se nese ze všech stran
já zas tady na pařezech sním
u pramenu sedící a voním pryskyřicí
i tím mým milým rodným
domovem starohamerským
Jsem stále s tím věrně srostým
jsem tam až pod hladinou vodní přehradní
s rybami a raky odplouvají den co den
vzpomínky rodné jen...

František Martin Gistingер

Naděje

Přestože pouhá naděje
na šťastný úspěch
je nečekaně maličká věda
a s ní na ranči
DOBŘÝCH NÁPADŮ
půjdeme obdělávat
spící políčka

František Martin Gistingер

Emilie Kozubíková

příběhy, které vidí srdcem

**85 letá nevidomá spisovatelka ze
srdce Slezska**

"Zrak mi chybí, ale svět kolem sebe vidím v příbězích"

Román o obyvatelích historického domu
v 80. letech – s vůní slezského nářečí.

www.kniznieshop.cz

Emilie Kozubíková, žijící ve
Frýdku-Místku, píše
příběhy, v nichž se prolíná
slezské nářečí, humor i
lidská pospolitost. I přes
ztrátu zraku se nevzdala
psaní. Objevte její tvorbu –
naskenujte QR kód a
podívejte se na dostupné
tituly.

**3. srpna (neděle): Osmdesátin se dožil lašský král
Zdeňka Viluš Krulikovský!**

K oslavám 80. výročí narození Zdeňka Viléma Krulikovského, krále lašského.

Na vědomost se dnes všem lidem dává, že lašský král už po osmdesáté
ze svého lože pravou nohou vždy vstává.

Přišel čas se zastavit a ten život bilancovat, zcela právem je,
co řádně oslavovat.

Nad kolébkou sudičky mu osud přály a do zavazadla
mu houslový klíč přimotaly.

Celé dětství ho ovlivňoval Ostravice šum, Janáček a jeho rodný dům.

Na prknech, jenž znamenají svět, objevil se brzy,
když dovršil svých dvacet let.

O své zkušenosti ze zpěvu se dělil jako učitel rád, měl s žáky trpělivost
a stával se i jejich i kamarád.

Zpěv, folklór a etnografie je jeho doména,
kulinářství pro něho také hodně znamená.

Rád si doma i něco zavařil, hlavně když po představení či koncertě
s osazenstvem s chutí zapařil.

Hlavně smích, radost, dobrou náladu lidem rozdával a rozdává, tak ať
z toho svého lože do sta roků furt vstává.

Hodně štěstí, zdraví, vitality a lásky ať hřeje tě na duši, náš milovaný
Zdeňku Viluši.

Pavel Hruboš

Král a jeho čtyři princezny - Kateřina, Lýdia, Adéla a Michaela,
foto R. Ševčík

7. srpna (čtvrtek): Mimořádná Valná hromada U ČENDY.

Už v 15 hodin se naplnil sál hostince U Čendy v Hodoňovicích pozvanými hosty, kteří přišli povíňovat lašskému králi k jeho životnímu jubileu. Kromě řádných členů spolku přišla celá řada čestných členů a hostů – významných osobností, kteří se zasloužili o náš lašský region – paní senátorka a starostka Frýdlantu n. O. RNDr. Helena Pešatová, profesor Jan Hališka, výtvarník Antonín Kačmařík aj.

Po zazpívání lašské hymny, která jako vždy zazní při lašských setkání, přišlo na pořad dne představení souboru Gigula „Zpívejte lidičky“, které provází publikum uměleckou dráhou oslavence, ve kterém spoluúčinkovala jeho dcera Adéla, Hana Jamrozová, Vít Pavlíček a Radim Pobuda. Publikum ocenilo jejich výkony srdečným potleskem. Pak následovaly gratulace Zdeňovi, na řadu také přišlo povýšení do stavu „Lachuv honoris“ a jmenování nového „ministra lesní hospodarky“ rodověrného Lacha Ing. Dušana Vyviala, který oslavil osmdesátku již 28. března. Rozproudila se družná zábava, tanec, zpívání lidových i jiných oblíbených písniček - za hudebního doprovodu ODUALAJNE BANDU - až do nočních hodin...

Slovo má principál, foto V. Šatánková

Hudbo hraj

Hudbo hraj a nedej
průchod pláči někdy
pár tónů stačí
aby se roztančil svět
a rozešel zlobu a nudu
řekneš si neodcházím budu
a prasklé struny vyměním
a radost za žal proměním.

Bohumír Vidura

Dur i mol

Protéká řeka
jako mezi tóny struny
v dur i mol
a zvučí živě kol
někdy jak roj včel
až bys z toho oněměl
a jindy téměř neslyšně
od splavu ke splavu
kam já asi doplavu.

Bohumír Vidura

Vážený a milý králi náš, Zdeňo Vilušu Krulíkovský

dožít se osmdesáti let je samo o sobě pozoruhodné, ovšem desítky let v roli krále, jehož vláda je korunována moudrostí, laskavostí a humorem, to je příběh hodný lašské kroniky! Tvoje vláda je pestrá jako beskydské malované kvítí, pevná jako skála Ondřejník a veselá jako jarní zurčení Ostravice.

Děkujeme, že jsi po celá desetiletí byl inspirací pro všechny, kdo milují Lašsko, jeho tradice, osobitý jazyk i nezdolný duch. Pod Těm vedením se lašská země proměnila v místo, kde je radost žít, zpívat, tancovat i vyprávět historky u ohně.

K Těm osmdesátým narozeninám Tě přejí mnoho zdraví, neucházející radost v srdci, přátele kolem sebe a nekonečné množství krásných okamžiků, které budeš moci s námi sdílet. Ať Tě královská koruna nikdy nespadne z hlavy, a ať je Tě úsměv stále stejně nakažlivý jako lašská písnička!

Sláva královi! Ať žije lašský král ještě mnoho let!

Jan Halinka

7. 8. El Tigro a Dolores po 25 letech, foto V. Šatánková

7. 8. Pasování ministra lesní hospodarky Ing. D. Vyviala, foto J. Bužek

9. – 16. srpna – Vandr družiny lašského krále po stopách praotce Čecha a Lecha.

Jako každoročně vyrazil lašský král se svou „armádou“ (družinou) na vlastivědnou expedici (vandr). Tentokrát do Prahy a jejího okolí – na Říp, Levý Hradec, Šárecké údolí, Prokopské údolí, Okoř. Poslední den vandru byl v historickém centru Matici Prahy – ze Starého Města na Malou Stranu, kde na Pohořelci Zdeňka působil před více jak 50 lety. Pak směr Hradčany, Nerudovka, Malostranské náměstí. Počasí vandrovníků neuvěřitelně přálo, bylo slunečné, bez jakýchkoliv změn, prostě nádherné, možná až moc horké.

10. 8. Družina na Řípu, foto archiv K. Gazdové

14. 8. U Okeře, foto K. Gazdová ml.

Z: To začalo myšlenkou „Rok české hudby“. Nejprve jsem uvažoval o Smetanovi a pak si říkám, že jsem celý život zpíval operetu, tak jsem sestavil pásmo, procházku zpěvohrami, ve kterých jsem účinkoval. A vyvrcholilo to letos v Teplicích. Jak napsal i Teplický deník, vrátil jsem se na místo činu.

A: *Ale do Teplic ses vrátil párkrát i koncertně.*

Z: Ano. My jsme tam dělávali koncerty „Setkání s vídeňskou operetou“ a ještě jsme tam byli i s americkými muzikály.

A: *Zpíváš celý život, ale poslední roky mám pocit, že máš spíš tu kondici vzeštinou. Co pro svou kondici děláš, aby ses takhle držel?*

Z: Chodím se psem, organizuju výšlapy, robím na chalupě a na zahradě. A furt cvičím zpěv. Denně zpívám, nemůžu bez toho být. Občas učím. A pořád sleduju pěvecké špičky a ještě pořád učím i sebe. Protože to není uzavřený proces.

A: *Žiješ Laškem i hudbou, přes kterou se i to lašství dá možná více šířit...*

Z: Ano, do roku 2005 jsem to dělal přes tu osvětu a žáky, a jak mě oslovilo Markrabství lašské ke spolupráci, začali jsme též dělat trošku show, tak to samozřejmě vešlo daleko víc ve známost lidí. A to, že jsem herec a zpěvák, k tomu přispívá, protože lidi to z toho podia vezmou úplně jinak.

A: *A hlavně přes píseň se všechno dobře předává.*

Z: Ano, v písničce je pravda. To už říkal Janáček, že písnička vzniká na slovu.

A: *Co bys prosím vzkázal lidem a obzvlášť mladším generacím?*

Z: Za prvé Lachům, kteří váhají o svém lašství, bych vzkázal jednu věc: nestyďte se být Laši. A za druhé heslo, které mi kdysi tatínek vtlačoval do hlavy: „Jdi za zeleným světlem!“ Prostě musíš vidět svůj cíl a jít za tím, ne přes mrtvoly, ale nedat se. Například když jsme dělali v Teplicích zpěvohru, kde byla hudba Karla Valdaufa, byli takoví, kteří mi říkali, že to zpívám nestylově. Já jsem se nenechal zvíkat a po premiéře si vzal slovo pan Valdauf a řekl: „Jediný z vás, kdo může zpívat moje písničky, je pan Krulíkovský.“ To jen tak, jak se člověk taky musí držet svého. Akorát mi moc nezbyl v životě čas na malování.

A: *To je fakt. O tom se moc nemluví, ale maluješ moc hezky.*

Z: Učila mě čtyři roky paní Servátková a chtěla, ať dál maluji. Ale jak mě slyšela zpívat na závěrečném koncertě, tak jí slzely oči a říkala: „Jdi zpívat! Ale nezapomeň na malování.“ I profesor Adámků mě chtěl vzít na pražskou akademii. Ale malířů je hodně, nás tenorů a lašských králů je méně. /*Smějeme se.*/

A: *Prostě ses měl stát lašským králem a vrátit se na to své Laško.*

Z: Bylo mi to dáno údělem. Zpěv a Laško. Jak říkal Benjaminu Giglimu, když chtěl jednou praštit se zpíváním, nějaký kněz: „To není tvoje svobodná vůle. Tobě dal Bůh do vínku obrovský talent, který jsi povinný rozvíjet.“ Je to prostě poslání. To nejde přestat! Dělán to s nánosem recese, ale v srdci vážně.

A: *Děkuji moc za krásný rozhovor.*

ředitel divadla z Olomouce a lákal mě zpátky. Odložil jsem to o rok kvůli Limonádníkovi. A pak znovu Olomouc, kde jsem hned skočil do Cikánské lásky, cikána Jóžiho. Pak Zvonokosy, Masku v modrém, to jsme dělali i v Teplicích. A ještě z Těšína jsem tři roky jezdil dohrávat do Teplic. A V Těšíně jsem si ještě po letech zahrál a zazpíval s Tebou v muzikálu Kubo.

A: *A jenom jsi tak okrajově zmínil, jak se chystal El Tigo...*

Z: Jedna z neúspěšnějších rolí. Dokonce si mě dali ve všech českých divadlech jako podmínku, že to musím zpívat já. Stal se ze mne „onen pověstný El Tigo“.

A: *Tvoje asi největší srdcovka, ne? Nebo ještě byla nějaká oblíbenější role?*

Z: Bylo jich více. Moje největší srdcovky byli ti tři muži divokého západu: Jim v Rose Mary, El Tigo a Limonádník. A potom Paris. V Olomouci Jóži... A pak přišla moje největší srdcovka: Cikánský baron, Šándor Barinkay. Během generálek byl rok výročí království a proběhla ta korunovace... A teď bylo první finále a zpíval jsem: „Ten zástup, co tady zřítelí /zpívá/ stát... je národ můj, jemuž vládnou rád. Mě vojvodou chce ten lid zde mít!“ To bylo přímo o tom! „...na trůn jsem zván, váš pán, váš pán!“ A oni: „Za tebe život my rádi dáme...“ A přiletěl režisér s dirigentem a říkali: „To byl náboj dneska!“ A na konci jsem ještě zazpíval: „Na trůn jsem zván, na trůn jsem zván váš pán... váš kráááá!“ A tu atmosféru to už pak mělo furt! Po revoluci bylo první představení v republice v Praze a objednali si nás s Cikánským baronem, čímž mělo to představení ještě větší náboj. A plný Karlín! Následkem toho jsme dostali s mou ženou Míšou dopis, že nás chtějí. A zajímala se o nás i Plzeň a verbovali mě zpátky do Teplic. Říkalo se, že olomoucká opereta skončí, tak jsme po premiéře Čardášové princezny dali výpověď. Jenomže v Karlíně změnili vedení a rozpustili klasický soubor. Zavírala se nejnavštěvovanější hudební divadla v republice – i Plzeň a Teplice, tak jsme šli na volnou nohu a začal jsem učit na ostravské konzervatoři. Dal jsem dohromady operu Buffetto, pak jsem ji přejmenoval na „Moravskoslezská komorní zpěvohra“ a dělali jsme různá představení. V roce 2006 jsem tu zpěvohru přejmenoval na Lašskou divadelní (dnes uměleckou) společnost Gigulu. Ještě když jsem byl na vojně, tak jsem se skamarádil s Jiřím Bulisem. Pořád jsme spolu chtěli něco napsat, dokonce mi napsal písničky podle Bezruč, které jsem zpíval tady na zámku. Po revoluci jsem chtěl napsat Ondráše, tak jsem začal tvořit libreto. A v roce 93 jsme se s Jirkou potkali v Ostravě a domluvili se, že napíše hudbu. Bohužel téhož roku se Jirka zabil v autě.

A: *Přes to všechno stále budiš Lašsko, zpíváš lašské písničky a jsi i Janáčkovec...*

Z: Protože Janáček – to jsou lidové písničky ryzí, tak jsem je začal zadávat studentům i prosazovat u zkoušek. Nakonec i Ondráš, to byli moji žáci z konzervatoře. Nejprve jsme dělali Ondráše jako pásma a pak jsem z toho udělal divadlo.

A: *Akorát teď výjimečně sis nadělil k těm narozeninám pásma nové...*

14. srpna (čtvrtek): LAŠSKÁ AMBASADA v Praze

Po delší přestávce (naposled v roce 2019) se uskutečnilo „Lašské leto v Praze“ – tradiční setkání příznivců Království lašského (REGNUM LACHIENSIS), tentokrát na Žižkově (ve Vinotéce Seifertka), kde se čepoval pro nás Lachy nošovický Radegast. Pozvedli jsme orosené sklenice a zazpívali jsme si s Laškami a Lachy, kteří žijí mimo vlastní region Království lašského. Své jubileum zde oslavil (hlavně zpěvem) lašský král ZDEŇA VILUŠ KRULIKOVSKÝ se svou družinou (ODUALAJNE BAND). Během večera se také četlo z Lašské čítanky Radany Šatánkové – básničky z tvorby Františky Pituchové, Olgy Tlučkové, Radka Žvaka aj.

Mezi hosty byl i lašský ambasador pro USA Brad Winsted s chotí Margaretou z Atlanty, Láďa Šmejkal – dlouholetý přední houslista orchestru Národního divadla v Praze, Lukáš Bařák – pěvec, současný sólista ND v Praze (se studiem zpěvu začínal na Janáčkově konzervatoři v Ostravě ve třídě prof. Zdeňka Krulíkovského), Jiří Hruška – em. člen Jihočeského divadla v Českých Budějovicích, později dorazil i rodilý roduvěrný slezský Lach Kurt Gebauer, výtvarník, sochař i básník. Také se k nám připojilo několik příznivců z Malé Hané, kteří projevíli zájem o naše setkání.

Dekretem královským lašský král Zdeňka Viluš I. slavnostně jmenoval lašským ambasadorem pražským (pro levý břeh Vltavy) Vladimíra Hilla, dosavadního ambasadora pro Kanadu (Vancouver), který se vrátil po letech do vlasti a usadil se natrvalo v Praze.

14. 8. Veselá partyja v Praze (ti nejvytrvalejší...), foto JKV

24. srpna (neděle): 8. vlastivědný výšlap – Starý Jičín.

Za krásného slunečného počasí jsme se sjeli do Nového Jičína (sraz byl na autobusovém nádraží), odkud jsme vyšlápli NS k Oční studánce. Cestou jsme se zastavili v restauraci hotelu Na Skalkách, kde jsme se posilnili mj. výbornou kulajdou. Stezka ke studánce byla velice příjemná, vedla krásnou přírodou, u studánky a kapličky jsme se osvěžili i odpočinuli. Polní cestou pak pokračovali ku Starému Jičínu. Prošli jsme městečkem (dnes je to jen obec) a pokračovali vzhůru na hrad. Po důkladném slezení hradu a krásných výhledech po krajině jsme se vraceli dolů k náměstíčku, odtamtud pěšky cyklostezkou zpět do Nového Jičína.

U kapličky Panny Marie Lurdské, foto J. Bužek

Na Starém Jičíně, foto A. Glac

Vrátil jsem se do Místku a dva měsíce jsem na Bašce prodával pivo. Pak jsem vzal místo ředitele na Osvětě v Ostravě a jezdil jsem s estrádní skupinou z divadla, takže jsem i zpíval. V květnu byla v Ostravě velká akce, úspěšně jsem ji dotáhl do konce, ale přišli papaláší a začali mi vyhrožovat: „Takhle ne, soudruhu, ty se nás nejprve zeptáš a my ti to schválíme, jinak bys na té židli nemusel sedět.“ Já jsem se zvednul a říkám: „Prosím, soudruzi.“ A šel jsem... A vzali mě do Teplic. Začal jsem chodit na hodiny k paní Švábové. Bohužel pak externí žáky nemohla dál učit, ale zůstala nám hlasovou poradkyní. Na podzim roku sedmdesát pět jsme zpívali Music koktejl v Německu. Po celém Freibergu tlampače vyhrávali mého Fredyho z My Fair Lady. A nabídli mi angažmá. Přijeli se podívat na premiéru Rose Mary a že mě stoprocentně berou. Ale pak už se neozvali. Potom se dělala Červená karavana. Gejza Csemér to přijel s celým štábem z Budapešti režírovat. Nejúžasnější práce a obrovský úspěch. Za rok jsem hrál na přehlídce Polskou krev, Popiela, a byli tam z Ostravy. A Brázda furt, že mě tam chce. Měl jsem zpívat večerní představení, ale oni museli po odpoledním odjet, tak jsem se s kolegou prohodil. Ale odjeli. Nechtěli mě vidět a já nevěděl proč. Byli tam i z Olomouce a projevíli o mne zájem. Na jaře 77 se ještě chystal El Tigro, Růže z Argentiny... V Olomouci jsem přebral Modrou růži a další role... A pak mě obsadili do Armanda v operetě Frasquita. Spolupráce s panem dirigentem Karlem Moorem byla úžasná. A tehdy se tam vyskytoval i Gaetano Bardini, tak jsem chodil poslouchat i jeho. Ale jezdil za mnou z Teplic ředitel Šerinský a chtěl, ať se vrátím. Že mi dá i byt a já jsem neměl v Olomouci kde bydlet, tak jsem šel. Když jsem v Olomouci zpíval poslední představení Frasquity, byl tam pan režisér z opery František Preisler a řekl mi: „Doufám, že nám neutečete. Máme s vámi velké plány.“ Ale já už jsem byl rozhodnutý. Na tu roli jsem zval Ostravu, Karlín, nikdo nepřijel. Po letech jsem se dověděl, že to bylo proto, že jsem střelil s tím ředitelským místem. Tak jsem šel do Teplic. A taky jsem udělal konkurz do opery v Ústí na roli Ondřeje v Zuzaně Vojířové od Jiřího Pauera, ředitele ND. V Teplicích mi dali Caramella v Noci v Benátkách, pak přišel Paris v Krásné Heleně, Hrabě Luxemburg... A zároveň jsem v Ústí nastudoval Kudriáše v Kátě Kabanové. V Těšíně pak sháněli tenoristu a nabízeli byt. Tak jsem šel v roce 82 do Těšína. Ještě na jaře toho roku jsme byli na společném koncertě s Ústím, kde s námi zpívala paní Koničková a ještě jedna altistka a byl tam s námi i ředitel Nemelovský. Dámy ke mně přišly a: „Proč vy jste nevzal to angažmá k nám?“ Já hledím. Říkám: „Vy jste mi nikdy nic nenabízeli“. Nemelovský už cítil, že je zle a začal blekotat: „Šerinský mě prosil, nech mi ho...“ A to mě chtěl i Jiří Pauer do Národního. Liberec mě chtěl! Ale Šerinský a spol to vždýcky nějak zařídili. Jako s tím Německem. Takže Těšín. Když jsem tam zpíval Perly, Poláci volali: „Nowy Jan Kiepora.“ A přijel se na to podívat

záračně uzdravila. V sedmé třídě říkal pan učitel Beránek mé sestře, že už cítí začátek mutace, ať na čas přestanu zpívat. Vlastně mi zachránil hlas. Od čtrnácti let jsem chodil na hutní průmyslovku. Sestra Eva viděla, že mi zpívání chybí, tak mi to domluvila na hudební škole u paní učitelky Elvíry Kozákové. Už jsem přestával mutovat, tak jsem k ní chodil do zpěvu. Pak jsem z průmyslovky utekl a učil se instalatérem. Když mi bylo patnáct, bylo na Hukvaldech Janáčkovu hudební Lašsko. Tam jsem poprvé viděl operu naživo. Byl jsem z toho tak nadšený, že jsem si nechal ujet autobus a šel jsem večer přes Hůrky domů. Zpíval jsem celou cestu, přišel jsem domů a říkám: „Mami, už vím, co budu, já budu zpívat!“ Pěvec Václav Bednář mi jednou po Elvíře vzkázal: „Nejdřív něčím buď a potom zpívej.“ Tak jsem se vyučil tím instalatérem a pak jsem udělal zkoušky na konzervatoř. Pravidelně jsem se chodil dívat na ostravské divadlo, kde mě velmi nadchnul Čeněk Mlčák. Já jsem si říkal: „Kdyby tak chtěl učit.“ A taky mě na konzervatoři učil. Neuvěřitelně se mi věnoval. A asi tak po třech měsících mě posílal jednou týdně za profesorem Rudolfem Vaškem na kontrolu. Tak jsem zpíval a byl jsem šťastný. Setkal jsem se i s Beno Blachutem, mým největším vzorem. Čeněk Mlčák následně přestal učit a přidělili mě k paní Zdeňce Divákové, žačce profesora Vaška, ke kterému jsem pak ještě znovu docházel soukromě. Na konci druhého ročníku mě starší kluci vzali na předzpívání k dirigentu Brázdovi. Zazpíval jsem Ninettu od Pergolesiho a Zemi úsměvů a Brázda byl nadšený, že mě hned vezme. Ale já jsem to chtěl dotáhnout aspoň do maturity. Na začátku čtvrtého ročníku profesor Vašek onemocněl a zemřel. A ještě na smrtelném loži mi vzkazoval rady. Maturita ze zpěvu dopadla za jedna a dělal jsem konkurz do operety. Zkušebně jsem zazpíval Brázdovi a bylo to výborné. Ale na jevišti zrovna zkoušeli Josef Abel a Luděk Löbl z Prahy a plno jiných lidí a mně se před nimi sevřel krk a nebylo to ono. Vzali mě jako sbor-sóla. Od září jsem nastoupil a Löbl mě začal soukromě učit. Tehdy se objevil v Ostravě i Jaroslav Hlubek a hlasový poradce z Vídeňské státní opery nám klukům říkal: „Poslouchejte toho pána, ten zpívá tak, jak se má zpívat.“ Tak jsem Hlubka sledoval, trochu i napodoboval a chytil dobré věci. Když jsem do dělal konzervatoř, Löbl mi říkal, ať jdu do Prahy, do armádního souboru. Tak jsem dělal konkurz do AUSu: „Teď vám dáme něco z našeho repertoáru, to určitě neznáte.“ Dali mi do ruky noty a byla to „Píseň o Fučíkovi“. A vzali mě. Byl jsem zařazen do skupiny Komorních sólistů. Taky jsem dělal celosouborovky a pořad „Lehká kavalerie“. Měli jsme i symfonický orchestr, který dirigovali Vladimír Válek, Stanislav Macura a jiní... A pořád jsem navštěvoval Národní divadlo a skamarádil jsem se s Hlubkem. Studoval u paní Jitky Švábové v Ústí nad Labem a napsal jí o mně dopis. Odepsala, ať přijedu. Dala mi spoustu skvělých rad. V AUSu mi nabízeli, ať zůstanu jako sólista, jenomže touha po domově byla silnější.

7. září (neděle): 9. vlastivědný výšlap – Landek.

Vlakem jsme se vydali do Děhylova, tam nás již čekal kamarád Roman, v počtu deseti lidí a dvou psů jsme vyšlápli k modré značce podél Opavy. Počasí bylo šedivé, celkem teplo, jen trošku studený větřík. Zastavili jsme se na dopolední občerstvení v Loděnici, která stále drží svůj dobrý standart – jak kvalitou, tak cenově. Cesta pro pěší je společná s cyklostezkou, což vzhledem k velkému počtu cyklistů nebylo někdy příjemné. Za rybníkem Štěpán jsme pokračovali po žluté značce k Třebovicím, přes lávku k Odře. Pokračovali jsme po červené značce, která vedla opět s cyklostezkou k Landeku. Někteří jsme šli (se psy) chodníkem kolem řeky, který byl mnohem příjemnější. Oteplovalo se, místy se objevovaly průhledy modrého nebe. Překvapení nás čekalo pod Landekem v restauraci Harenda. Ceny jídel a pití vyletěly „hromsky“ nahoru, dali jsme si jen skromné občerstvení. (Nejlevnější jídlo byla polévka, sice krásně naservírovaná, ale za 150 Kč!) Cestou dál po červené značce na konci areálu bylo však „Občerstvení u ledňáčka“, kde ceny byly přece jen „normálnější“... V Kolbově na konečné nás pak čekal trolejbus č. 105, kterým jsme se dostali k ž. st. Ostrava-Stodolní, Vlakem pak do FM.

7. 9. Start v Děhylově, foto J. Bužek

Občerstvení pod Landekem, foto J. Bužek

13. září (sobota): Lašské slavnosti na Bezručově vyhlídce – 17. ročník.

Slavnost v Sedlístích byla ohrožena nepříznivým stavem počasí, předpovědi většinou věstily déšť... V pátek dopoledne byla na Obecním úřadě porada, starosta Ing. Jaromír Krejčok však rozhodl, že akce bude....! A správně učinil. V sobotu ještě dopoledne občas mžilo, ale pak se počasí umoudřilo, bylo teplo a skoro svítilo sluníčko. Zahájení programu se opět ujal lašský král Zdeňka Viluš I. se svou družinou (soubor Gigula), po zaznění lašské hymny úvodní část pokračovala lidovými písničkami s připomenutím výročí 80let osvobození vlasti. Písničky zbojnické z Beskyd nejen z lašského horského regionu, ale i z Kysúc a Oravy. Pak moderátorka Adéla Krulíková uvítala folklorní soubor Paskovjanek (pod vedením manželů Švachových), ještě jednou vystoupila Gigula, tentokrát s písničkami z Valašska, Kopanic i romských ze Slovenska. Došlo i k malé gratulaci králi Zdeňovi – ještě k jeho osmdesátinám. Pak se ujal slova soubor Olšina z Orlové – v programu provázeli posluchače historií i lidovými tradicemi svého regionu. Po přestávce (chystání aparatury, ladění) se už hrálo a zpívalo na jinou notu – spustila svůj koncert skvělá pop-rocková hudební skupina CROSS ORCHESTRA. Po ní ještě vyhrával k tanci a poslechu oblíbený La Fiesta Band, ale to již se schylovalo k dešti...

15. září (pondělí): 38 let od vzniku obrodného sdružení – Království lašského!

19.

Zdeněk Vilém Krulíkovský

nar. 3.8. 1945

Vyučený instalatér, pěvec, herec, pedagog, autor knihy Knížka pro každého Lacha, knihy Lašsko i Česko-lašského slovníku, autor i režisér divadelních her, zkrátka umělec každým coulem, vášnivý turista i milovník fotbalu..., ale také historik a etnograf, který neúnavně bojuje za obrodu lašského národa, pro mnohé znám jako lašský král

A: Nastává ta slavnostní a vzácná chvíle, kdy mohu udělat rozhovor s Tebou. Spousta příznivců ví, že ses narodil v Místku, rodiče pocházeli z Brušperka a tak dále, ale málokdo asi zná Tvou uměleckou cestu. Jak to tedy bylo?

Z: Tatínek měl vojenské krejčovství, tak kolem nás chodili každý den vojáci a zpívali. Tak jsem se k nim připojoval a zpíval s nimi. Neměl jsem ještě ani pět roků. A maminka doma zpívala písničky všeho druhu, mimo jiné i Rose Mary. Taky mě hodně z rádia ovlivnil Jožka Severín. Asi ve čtvrté třídě jsme se učili písničky z Chodska a paní učitelku zaujalo, jak jsem vytahoval výšky. Pak nás učil pan učitel Beránek a velice se mu líbil můj hlas. V deseti letech jsem se naučil i Paridovu árii z Krásné Heleny. Když naše škola dostala titul Národního hrdiny Julia Fučíka, nacvičovali jsme Píseň o Fučíkovi. Sólo zpívala dívka z osmé třídy, ale onemocněla. Měl jsem to zpívat za ní, ale nezpíval, protože se

OSOBNOSTI VELKÉHO LAŠSKA

Chci vám přiblížit, o co jde a proč vznikl tento nápad. Díky tomu, že náš král už roky **obrozuje lašskou myšlenku**, svou činností mj. zviditelňuje a vyzdvihuje jména lidí, kteří se jakýmsi způsobem zasloužili o kvalitu našeho kraje nebo mu něčím byli přínosem. A právě díky jemu se s takovými lidmi setkávám i já, což je mi nesmírnou ctí. A tak mě napadlo, že by bylo fajn ještě víc přiblížit lidem, jaké úžasné osobnosti tu máme, a trochu víc širší veřejnost s těmito osobnostmi seznámit. Zvolila jsem formu přátelského povídání, ze kterého se vám budu vždy snažit aspoň zlomek zprostředkovat a ve kterém se budu co nejvíce snažit zachytit a zachovat autenticitu mluveného slova. Po domluvě s tatínkem králem, kterému se nápad líbil, spojujeme tuto myšlenku s příležitostí nějakého významného životního jubilea vybrané osobnosti a zároveň jí touto cestou k jejímu životnímu jubileu co nejsrdečněji gratulujeme.

Příjemné čtení vám všem přeje Adéla Krulíková

NAROZENINOVY

GLEJT 80

pro

LAŠSKÉHO KRÁLA

ZDEŇU VILUŠA I.

Ve svých právě dožitých 80 letech
furt ze svoju družinu chodi cestami aji
cestičkami po Beskydách,
pořado vlastivědne vyšlapy aji
vystupeňa při různých lidových setkaňach,
vyklado příběhy či zažitky ze svojeho žiťa,
při puťach svate oslavuje, oslavne ody im pje,
v Bořeticach vinko popija,
novy rok s Laškami aji Lachami na Čupku vito,
Lašsky dostavnik s informacijami o tu tym
„regioně razovitým“ vydovo.
Zdeňo, vsecky ty Tvoje aktivity su obdivuhodne
a mladého synka hodne!
Ty, s osmi křížkami za krkem, jak mladik litoš,
oblečeny v lašskym munduru,
s klobukym na hlavě a vysokych butach
jak štramak vypadoš!
A jak spustiš s tym svojim basem jakusy tu
pěsničku za doprovoda svojego Odualajne bandu,
to ludě přítomni posluchaju a nedychaju ☺!
Ať Ti všechno tak dobře furt klapě, ať sy spokojny a zdravý,
hlupoty, srandy a pěsničky ať Tě furt bavi ☺
Vinšuju hodoňovičti Čendaspolaci

Hodoňovice, U Čendy
LP 07. 08. 2025

5. 7. Slovo má starosta Metylovic, foto A. Glac

5. 7. Aven roma - Ad'a a Zdeňa, foto J. Bužek

5. 7. P. Mgr. Václav Gandera, foto A. Glac

Spolek Sousedé z Horních Domaslavic a domaslavická farnost vás zvou na
unikátní akci z cyklu
"TO NEJLEPŠÍ Z DOMASLAVIC"
11. 10. 2025
od 10:00 do 19:00
v historickém centru Domaslavic
kostel sv. Jakuba, fara, Dům ovocnářů

Petr Bezruč se vrací do Domaslavic

- výstava osobních věcí a originálů písemností Petra Bezruče v kostele sv. Jakuba zapůjčených z několika muzeí a ze soukromých sbírek
- výstava osobních věcí Bezručova přítele - domaslavického kněze Jana Evangelisty Ježíška v kostele sv. Jakuba
- otevřená místnost na faře, kde se potkávali pánové Bezruč a Ježíšek
- výstava obrazů malířky a domaslavické rodačky Michaely Rothové
- k obědu připravíme oblíbená jídla pánů Bezruče, Vechety a Ježíška
- výjimečný doprovodný program plný překvapení spojený se starými "Domaslovicemi"

Nenechte si ujít neopakovatelnou příležitost spatřit vzácné předměty nevyčísitelné hodnoty, které se vrátí do Domaslavic pouze na pár hodin, za dodržení přísných bezpečnostních podmínek, a kdo ví, jestli ne naposledy.

Jan Gajda
předseda spolku Sousedé z Horních Domaslavic

vstup zdarma

Jan Vecheta
farář domaslavický

"Už 720 let jsme Sousedé"